

การสังเคราะห์ผลงานวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรม

มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างปี 2553-2557

กชพรรณ ยังมี^{1*} จิราพัทธ์ แก้วศรีทอง² วราภรณ์ มামী³ วิมล ทองดอนกลิ้ง⁴ และอุษา อินทร์ประสิทธิ์⁵

Synthesize the Articles Published in the Art and Architecture Journal

Naresuan University During in 2553-2557

Kotchaphan Youngmee^{1*} Jiraphat Kaewsritthong² Waraporn Mamee³ Wimol Thongdornklung⁴
and Usa Inprasit⁵

¹⁻⁵ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก

¹⁻⁵ Faculty of Architecture, Naresuan University, Phitsanulok

*Corresponding author : boofbif@gmail.com

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสังเคราะห์บทความวิจัยและบทความวิชาการ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2557 โดยมีประเด็นการสังเคราะห์ 5 ด้าน คือ 1) ด้านข้อมูลพื้นฐาน 2) ด้านวิธีดำเนินการวิจัย 3) ด้านการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากบทความ 4) ด้านแนวทางการทำวิจัยและการเขียนบทความ และ 5) ด้านการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยเลือกใช้ประชากรทั้งหมด 87 เรื่อง ประกอบด้วยบทความวิจัย 75 เรื่อง บทความวิชาการ 12 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะบทความวิจัยและบทความวิชาการ แบบมีโครงสร้างที่ผู้วิจัยออกแบบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านข้อมูลพื้นฐาน บทความที่ส่งมาตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2557 จำนวน 87 พบว่า 1) บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ มีจำนวน 75 เรื่อง 2) จำนวนนักวิจัยต่อเรื่องส่วนใหญ่เขียน 3 คน 3) ประเภทกลุ่มนักวิจัยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มบัณฑิตศึกษา 4) ผู้เขียนบทความวิชาการทั้งหมดเป็นกลุ่มอาจารย์นักวิชาการจากสถาบันการศึกษาต่างๆ 2) ด้านวิธีดำเนินการวิจัย พบว่ามี 1) การเลือกประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เลือกใช้กลุ่มตัวอย่าง 65 เรื่อง 2) เทคนิคการกำหนดกลุ่มตัวอย่างในบทความวิจัยจัดส่วนใหญ่ใช้การสุ่มอย่างง่าย 30 เรื่อง 3) ประเภทงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยและพัฒนา 32 เรื่อง 4) กรอบแนวคิดในการวิจัย ส่วนใหญ่ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัย 56 เรื่อง 5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทความ รวม 87 เรื่อง มีการอ้างอิงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 177 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นการอ้างอิงงานวิจัยภายในประเทศ 134 เรื่อง 6) จำนวนรายการอ้างอิงท้ายบทความรวมทั้งหมด 877 รายการ ส่วนใหญ่อ้างอิงจากเอกสาร ตำราสิ่งพิมพ์ในประเทศ 640 รายการ 7) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในบทความวิจัยจำนวน 75 ส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถาม 42 รายการ 8) วิธีที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในบทความวิจัยที่มีการหาคุณภาพเครื่องมือ 28 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นการหาค่าอาจจำแนก 9) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในบทความงานวิจัย 75 เรื่อง ส่วนใหญ่หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย 61 รายการ 10) พื้นที่เก็บข้อมูลที่นำเสนอในบทความวิจัย 75 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชุมชน 40 เรื่อง 11) การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย 75 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ไม่มีการทดสอบสมมติฐาน 47 เรื่อง และ 12) ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยส่วนใหญ่เป็นไปตามสมมติฐาน 21 เรื่อง 3) ด้านการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากบทความ พบว่ามี 1) องค์ความรู้จากบทความวิจัย จำนวน 75 เรื่อง มี 13 ด้าน ส่วนใหญ่เป็นบทความเกี่ยวกับด้านผลิตภัณฑ์ 20 เรื่อง รองลงมา ด้านสถาปัตยกรรมและการผังเมือง 16 เรื่อง ด้านบรรจุภัณฑ์ 6 เรื่อง ด้านหัตถกรรมท้องถิ่น ด้านสื่อนวัตกรรม และ ด้านการเรียนการสอน ด้านละ 5 เรื่อง ด้านกราฟิกและสื่อสิ่งพิมพ์ 4 เรื่อง ด้านเฟอร์นิเจอร์ ด้านเครื่องประดับ และด้านเครื่องปั้นดินเผา ด้านละ 3 เรื่อง ด้านการออกแบบลวดลายและด้านการปรับปรุงวัสดุเหลือใช้ 2 เรื่อง และด้านภาพถ่าย 1 เรื่อง 2) องค์ความรู้จากบทความวิชาการ จำนวน 11 เรื่อง มี 8 ด้าน ส่วนใหญ่เป็นด้านศิลปหัตถกรรม ด้านสถาปัตยกรรม และด้านการออกแบบ ด้านละ 2 เรื่อง ด้านเฟอร์นิเจอร์ ด้านเครื่องแต่งกาย ด้านสื่อ

นวัตกรรม ด้านการสร้างสรรค์งานศิลปะ และสิทธิบัตรกับงานออกแบบผลิตภัณฑ์ ด้านละ 1 เรื่อง 3) องค์ความรู้จากบทความปริทัศน์ จำนวน 1 เรื่อง เกี่ยวกับด้านการทุนแอนิเมชัน 4) ด้านแนวทางการทำวิจัยและการเขียนบทความ พบว่า 1) ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับด้านศิลปะและการออกแบบ 64 เรื่อง 2) ด้านสถาปัตยกรรมและการผังเมือง 16 เรื่อง 3) ด้านอื่นๆ 5 เรื่อง และ 5) ด้านการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ พบว่ามี 1) สามารถนำองค์ความรู้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชนและหรือสังคม ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ กราฟิกสื่อสิ่งพิมพ์บนบรรจุภัณฑ์ ของชุมชนให้มีความสอดคล้องกับกลุ่มผู้บริโภคแสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นศิลปหัตถกรรมพื้นถิ่น 2) สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในวงการศิลปะและการออกแบบ ด้านการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การออกแบบเครื่องประดับ การออกแบบเครื่องแต่งกาย การจดสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ เป็นต้น 3) สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในวงการสถาปัตยกรรมและการผังเมือง ด้านการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ในงานสถาปัตยกรรมและการผังเมืองทั้งที่อยู่ในชุมชนและชุมชนเมืองให้มีความเหมาะสมกับสภาพการที่เปลี่ยนแปลงไป มีการอนุรักษ์และประยุกต์รูปแบบสถาปัตยกรรมท้องถิ่นให้ร่วมสมัยได้

คำสำคัญ : การสังเคราะห์, วารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร

ABSTRACT

The Research Synthesize the Literature. And articles Published in the Art and Architecture Journal Naresuan University (AJNU) during in 2553-2557, with the issue of synthetic five areas: 1) basic Information, 2) Methodology 3) The synthesis of Knowledge from Article 4) Approach to research. And writing articles and 5) bringing research good to results. The Selection of 87 films, Including 75 Research Articles, 12 Articles used the Research literature as a Recording Feature. And Articles The Researchers Designed a Structured, Objective Research. The Statistics used Analyze the data Frequency, Percentage, the Researchers found.

1) Basic Information Submit an Article published in the AJNU in 2553-2557 amounted to 87 found that 1) There are a number of Research Articles published 75 2) The number of Researchers on the Subject, most people write three 3) Research group, the majority of Graduates. 4) Writing articles is a group of Professors, scholars from various Institutions, 2) The Research found that 1) the selection of Population Samples used in most Research using samples 65 2) Technique to Determine the Sample in most Research articles prepared using simple random Sampling of 30 3) Types of Research, mainly Research and Development 32 4) Framework for Research. Most of the framework of the research 56: 5) Research Article 87 of the Referenced Research involved 177 subjects, mainly citing research within 134 6) Number of References the end of article as a whole. 877 Most items according to the document. Textbook publishers in 640 of 7) Used in Research 75 papers mostly Questionnaire 42 8) the method used in determining the quality of the Research article is a Qualitative 28th stories. This finding may be classified 9) The Statistics used Analyze the data in the Research article 75 of the frequency, percentage 61 10) Repository Offered in Article 75 of the Community 40. Proposition 11) to test the Hypothesis this study 75 Subjects, most The Research that is Being tested Hypotheses 47 and 12), Hypothesis testing, most Research is based on the Assumption of 21 3) the Synthesis of the Knowledge gained. The article found that 1) The Knowledge of Article 75 of the top 13 of the articles on 20 Products inferior to the Architecture and the city buried 16 about the packaging of the six local craft. The Innovative media and the Teaching of the fifth story, graphics and publications about four furniture. The jewelry Pottery and three on each side of the Pattern Design as well as Processing of waste Materials and the second one Photo 2) Knowledge of article 8 of the 11 films are mainly Arts and crafts. Architecture And 2 percent at Furniture design. Clothing Media Innovation Creative arts And patent and Design Products at 1, 3) knowledge of the review article 1 Cartoon animation 4) Approach to Research and write articles that 1)

the Arts and Design 64 2) Architecture and Planning, 16 3) Other 5 and 5) Bringing Research results to the Benefit found to have one) Can take the Knowledge from Research to Good use in the community. and Society Product Development, Packaging Graphics on the packaging. The community is consistent with Consumer groups representing the uniqueness of the local Arts and Crafts 2) can bring the Knowledge gained from the Research will be Utilized in the art and Design. The Teaching in Educational Institutions on Design and Product Development. Packaging Design Jewelry Design The Costume Designer The Patented design of products, etc. 3) Can bring the Knowledge gained from the Research will be Exploited in the field of Architecture and urban Planning. Spatial Management in Architecture and urban Planning, both in Communities and urban Communities to be Appropriate to the Changing Conditions. Conservation and Application of the local Architectural style to Contemporary.

Keywords : Synthesis Art and Architecture Journal Naresuan University

บทนำ

บทความทางวิชาการเป็นงานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจนตามหลักวิชาการจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประมวลเรียบเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบโดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจน ซึ่งรูปแบบบทความทางวิชาการเป็นบทความที่มีความยาวไม่มากนัก ประกอบด้วยเนื้อความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์กระบวนการ มีบทสรุป อ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์ (ปองปรารณ สุนทรเกสัช. ม.ป.ป. : ออนไลน์) ส่วนบทความวิจัยเป็นการประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลการวิจัยนั้นให้มีความกระชับสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ (ชุดิมา สัจจพันธ์. ม.ป.ป. : ออนไลน์) และบทความปริทัศน์ เป็นการทบทวนความก้าวหน้าของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการประมวลเรียบเรียงและวิจัยข้อค้นพบในรายงานวิจัยหลายๆ ฉบับมาสังเคราะห์เพื่อนำเสนอแนวคิดใหม่หรือองค์ความรู้ใหม่ หรือ หาข้อโต้แย้งในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กระตุ้นให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์เรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องนำมาเปรียบเทียบกัน เพื่อหาความกระจ่างในเรื่องนั้นๆ (อารนต์ พัฒโนทัย. ม.ป.ป. : อัดสำเนา) โดยสามารถนำเสนอผ่านการตีพิมพ์เป็นบทความทางวิชาการลงในวารสารทางวิชาการ นับว่าเป็นงานเขียนที่นักวิชาการไม่ควรหลีกเลี่ยง เพื่อเป็นการพัฒนาคุณสมบัติของตนให้เป็นที่ยอมรับในแวดวงสาขาวิชาชีพเดียวกันหรือในวงกว้างแล้วยังเป็นการเผยแพร่ข้อค้นพบสู่สังคมอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อคนหมู่มาก การนำเสนอบทความทางวิชาการผ่านช่องทางทางการตีพิมพ์ลงในวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติถือว่าเป็นช่องทางการเผยแพร่องค์ความรู้ได้อย่างกว้างขวางมากที่สุด อีกทั้งยังมีความคงทนถาวร อาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความก็ได้

วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (AJNU) เป็นวารสารที่เผยแพร่องค์ความรู้อย่างมีส่วนร่วมกับชุมชนด้านภูมิปัญญาทางศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณชน เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนางานในหน่วยงานหรือสถาบันและการวิจัยที่พัฒนาองค์ความรู้ ผลงานวิจัยซึ่งได้มาจากการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบและมีระเบียบนั้น ถ่ายทอดด้วยการจัดทำในลักษณะที่เป็นบทความวิชาการหรือบทความวิจัย ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเหมาะสมสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ และเป็นวารสารทางวิชาการที่ได้รับความสนใจจากคณาจารย์นักวิชาการ นักวิจัย นิสิตระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต ได้ส่งบทความเพื่อขอรับพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารเข้าสู่ปีที่ 6 ทำให้วารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อยู่ในฐานข้อมูล TCI (Thai journal Citation Index Centre) โดยมีค่า Thai-Journal Impact Factors ปี 2556 เท่ากับ 0.028 ถือว่าเป็นการพัฒนาวารสารวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยเปิดรับบทความวิชาการและบทความวิจัยตลอดปี ด้านศิลปะและการออกแบบ รวมทั้งด้านสถาปัตยกรรม ในวารสารออนไลน์ Thai Journals Online (ThaiJO) ที่ <http://www.tci-thaijo.org> โดยทุกบทความได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลและ พิจารณาทบทวนแล้วส่งกลับไปยังผู้เขียนเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ (นิรัช สุดสังข์.2557 : บทบรรณาธิการ) จากการพัฒนาคุณภาพของวารสารทางวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อย่างต่อเนื่องเข้าสู่ปีที่ 6 ในปี 2558 นี้ทำให้ผู้วิจัยสนใจทำการสังเคราะห์บทความวิจัยและบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ

ศิลปะสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่าง ปี พ.ศ. 2553-2557 เพื่อหาต้องการทราบว่าบทความวิจัย และบทความวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารดังกล่าวมีขอบข่ายของเนื้อหาที่แนวโน้มไปในทิศทางใด มีบทความทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ทั้งหมดกี่เรื่อง มีวิธีดำเนินการวิจัย แนวทางการทำวิจัยและการเขียนบทความ องค์ความรู้ได้จากการสังเคราะห์บทความทางวิชาการสามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ต่อชุมชน สังคม วงการศิลปะ การออกแบบและสถาปัตยกรรมศาสตร์ได้อย่างไรบ้าง

การสังเคราะห์งานวิจัย เป็นการใช้เทคนิควิธีการวิจัยตามระเบียบวิธีการ โดยนำบทความวิชาการหลายๆ เรื่องที่ทำการศึกษาประเด็นปัญหาเดียวกันมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำเสนอข้อสรุปอย่างมีระบบทำให้ได้คำตอบปัญหาวิจัยที่ต้องการซึ่งมีลักษณะที่กว้างและลึกซึ้งขึ้น โดยการสังเคราะห์งานวิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญคือ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์แต่ละเรื่องให้ข้อค้นพบแต่ละมุมของปรากฏการณ์ที่นักวิจัยต้องการศึกษา และเมื่อนำผลการวิจัยมาสังเคราะห์รวมกัน จะมีความกว้างขวางกลุ่มลึกมากกว่าที่จะได้รับจากงานวิจัยของแต่ละเรื่อง (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) โดยจุดมุ่งหมายของการสังเคราะห์ งานวิจัยในบทความวิจัย และบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร จำนวน 10 เล่ม ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา เริ่มตั้งแต่ปี 2553-2557 เพื่อให้ได้ข้อความรู้ในเชิงสรุปผลทิศทาง และแนวโน้มของบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่ทางวารสารได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องทำให้สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ให้สอดคล้องกับปรัชญาปณิธานของการพัฒนาคุณภาพบทความวิชาการและวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร ให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI (Thai journal Citation Index Centre) โดยมีค่า Thai-Journal Impact Factors ที่สูงขึ้นตามลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสังเคราะห์บทความวิจัยและบทความวิชาการ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2557

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะบทความวิจัย และบทความวิชาการ แบบมีโครงสร้างที่ผู้วิจัยออกแบบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเป็นการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผลการบันทึกข้อมูลระหว่างผู้วิจัย และการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ด้านข้อมูลพื้นฐาน จำนวน 6 ข้อ 2) ด้านวิธีดำเนินการวิจัย จำนวน 13 ข้อ 3) ด้านการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากบทความ จำนวน 3 ข้อ 4) ด้านแนวทางการทำวิจัยและการเขียนบทความ จำนวน 1 ข้อ และ 5) ด้านการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ จำนวน 3 ข้อ ผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกข้อมูลคุณลักษณะบทความวิจัย และบทความวิชาการ ที่ออกแบบขึ้นตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจริงจากวารสาร

2. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณการสังเคราะห์บทความวิจัย และบทความวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่าง ปี พ.ศ. 2553-2557 โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บทความวิจัย และบทความวิชาการ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2557 รวมจำนวน 87 เรื่อง เป็นบทความวิจัย จำนวน 75 เรื่อง บทความวิชาการ จำนวน 12 เรื่อง

2.2 ขอบเขตของเนื้อหาที่ทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์ มี 5 ด้าน คือ 1) ข้อมูลพื้นฐาน 2) วิธีดำเนินการวิจัย 3) การสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากบทความ 4) แนวทางการทำวิจัยและการเขียนบทความ และ 5) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยบันทึกข้อมูลที่ได้จากจากบทความวิจัย และบทความวิชาการ รวมจำนวน 87 เรื่อง ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2557 ตามขอบเขตของการวิจัย บันทึกลงในแบบบันทึกข้อมูลตามโครงสร้างที่ออกแบบไว้

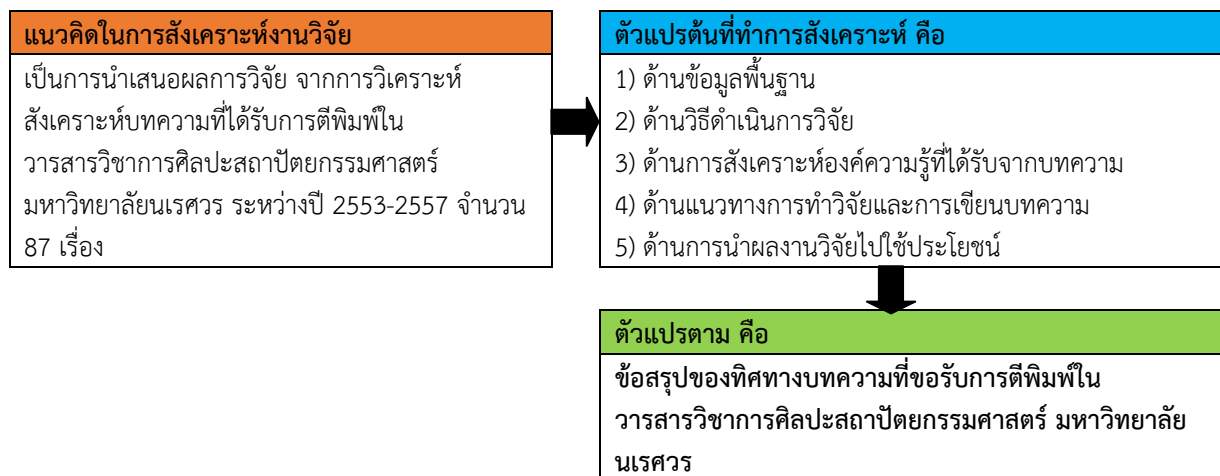
3.2 ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกข้อมูล โดยการหาค่าสถิติพื้นฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา

3.3 นำเสนอผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยการพรรณนาเป็นความเรียง

4. การวิเคราะห์ทางสถิติ

ผู้วิจัยทำการประมวลผลข้อมูลจากแบบบันทึก โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

5. กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการสังเคราะห์บทความวิจัย และบทความวิชาการ รวมจำนวน 87 เรื่อง ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2557 ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัย 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านข้อมูลพื้นฐาน จากการวิเคราะห์บทความที่ส่งมาตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2557 จำนวน 87 เรื่อง ผลการวิจัยพบว่า 1) บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรม มีจำนวน 75 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 86.21 2) จำนวนนักวิจัยต่อเรื่องส่วนใหญ่เขียน 3 คน 34 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 45.33 รองลงมาเขียน 2 คน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.33 อันดับ 3 เขียน 1 คน 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.33 และอันดับ 4 เขียน 4 คน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.00 3) ประเภทกลุ่มนักวิจัยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มบัณฑิตศึกษา 56 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 74.67 และกลุ่มอาจารย์นักวิชาการ 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.33 4) บทความวิชาการมีผู้ส่งมาตีพิมพ์จำนวน 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 12.64 5) จำนวนผู้เขียนบทความวิชาการต่อเรื่องทั้งหมดเขียน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 100 6) ผู้เขียนบทความวิชาการทั้งหมดเป็นกลุ่มอาจารย์นักวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 100

2. ด้านวิธีดำเนินการวิจัย จากการวิเคราะห์บทความวิจัยที่ส่งมาตีพิมพ์จำนวน 75 เรื่อง พบว่า 1) การเลือกประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เลือกใช้กลุ่มตัวอย่าง 65 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 86.67 และเลือกใช้ประชากรทั้งหมด 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.33 2) เทคนิคการกำหนดกลุ่มตัวอย่างในบทความวิจัยอันดับ 1 ใช้การสุ่มอย่างง่าย 30 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40.00 อันดับ 2 ใช้สูตรคำนวณกำหนดกลุ่มตัวอย่าง 26 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 34.67 อันดับ 3 ไม่มีการแสดงเทคนิคการกำหนดกลุ่มตัวอย่างในบทความวิจัย 11 เรื่องคิดเป็นร้อยละ 14.67 อันดับ 4 ใช้การเปิดตารางทอโร ยามาเน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับ 5 ใช้การเปิดตารางเครซี & มอร์แกน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.67 ตามลำดับ 3) ประเภทงานวิจัย อันดับ 1 เป็นการศึกษาและพัฒนา 32 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 42.67 อันดับ 2 เป็นการศึกษาเชิงทดลอง 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 29.33 อันดับ 3 การวิจัยเชิงสำรวจ 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.33 อันดับ 4 การวิจัยอื่นๆ 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.00 และอันดับ 5 การวิจัยแบบมีส่วนร่วม 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 2.67 4) กรอบแนวคิดในการวิจัย บทความวิจัยส่วนใหญ่ไม่ใส่กรอบแนวคิดในการวิจัย 31 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.33 มีการนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยใช้ทฤษฎีของผู้อื่น 23 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.67 และมีการสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดของตนเอง 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.00 5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทความ รวม 87 เรื่อง มีการอ้างอิงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 177 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นการอ้างอิงงานวิจัยภายในประเทศ 134 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 75.71 และมีการอ้างอิงงานวิจัยต่างประเทศ 43 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 24.29

6)จำนวนรายการอ้างอิงท้ายบทความ 87 เรื่อง จำนวน 877 รายการ อันดับ 1 อ้างอิงจากเอกสาร ตำราสิ่งพิมพ์ในประเทศ เรื่อง 640 รายการ คิดเป็นร้อยละ 72.98 อันดับ 2 อ้างอิงจากเว็บไซต์ในประเทศ 101 รายการ คิดเป็นร้อยละ 11.52 อันดับ 3 อ้างอิงจากเอกสาร ตำราสิ่งพิมพ์ต่างประเทศ 87 รายการ คิดเป็นร้อยละ 9.92 และอันดับ 4 อ้างอิงจากเว็บไซต์ต่างประเทศ 49 รายการ คิดเป็นร้อยละ 5.59 ตามลำดับ 7) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในบทความวิจัยจำนวน 75 เรื่อง มีจำนวน 143 รายการ อันดับ 1 คือ แบบสอบถาม 42 รายการ คิดเป็นร้อยละ 29.37 อันดับ 2 แบบทดลอง 28 รายการ คิดเป็นร้อยละ 19.58 อันดับ 3 แบบสัมภาษณ์ 27 รายการ คิดเป็นร้อยละ 18.88 อันดับ 4 แบบอื่นๆ 24 รายการ คิดเป็นร้อยละ 16.78 อันดับ 5 แบบทดสอบ 13 รายการ คิดเป็นร้อยละ 9.09 และอันดับ 6 แบบสังเกต 9 รายการ คิดเป็นร้อยละ 6.29 ตามลำดับ 8) การหาคุณภาพของเครื่องมือ ส่วนใหญ่ไม่ปรากฏว่ามีการหาคุณภาพเครื่องมือ 47 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 62.67และมีการหาคุณภาพเครื่องมือ 28 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.33 9) วิธีที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในบทความวิจัยที่มีการหาคุณภาพเครื่องมือ 28 เรื่อง อันดับ 1 การหาค่าความเที่ยง 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 35.71 อันดับ 2 การหาค่าความตรง 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 28.57 อันดับ 3 การหาค่าความเชื่อมั่น 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.00 อันดับ 4 การหาค่าความยากง่าย 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.14 และอันดับ 5 การหาค่าความเที่ยง 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.57 10) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในบทความงานวิจัย 75 เรื่อง มีจำนวน 117 รายการ อันดับ 1 ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย 61 รายการ คิดเป็นร้อยละ 52.14 อันดับ 2 อื่นๆ 18 รายการ คิดเป็นร้อยละ 15.38 อันดับ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม 16 รายการ คิดเป็นร้อยละ 13.68 อันดับ 4 ไม่ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล 11 รายการ คิดเป็นร้อยละ 9.40 อันดับ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 3 กลุ่มขึ้นไป 9 รายการ คิดเป็นร้อยละ 7.69 และอันดับ 6 การหาความสัมพันธ์ 2 รายการ คิดเป็นร้อยละ 1.71 11) พื้นที่เก็บข้อมูลที่นำเสนอในบทความวิจัย 75 เรื่อง อันดับ 1 กลุ่มชุมชน 40 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 53.33 อันดับ 2 สถานประกอบการ 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 14.67 อันดับ 3 กลุ่มมหาวิทยาลัย 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.33 อันดับ 4 กลุ่มโรงเรียน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 9.33 อันดับ 5 กลุ่มวัด 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.00 และอันดับ 6 กลุ่มห้องทดลอง 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.33 12) การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย 75 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ไม่มีการทดสอบสมมติฐาน 47 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 62.67 และ มีการทดสอบสมมติฐาน 28 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.33 และ 13) ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยส่วนใหญ่เป็นไปตามสมมติฐาน 21 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 75.00 ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.43 ไม่ปรากฏผลการทดสอบสมมติฐาน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.57

3. ด้านการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากบทความ 87 เรื่องพบว่า 1) องค์ความรู้จากบทความวิจัย จำนวน 75 เรื่อง มี 13 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า อันดับ 1 ด้านผลิตภัณฑ์ 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26.67อันดับ 2 ด้านสถาปัตยกรรมและการผังเมือง 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 21.33 อันดับ 3 ด้านบรรจุภัณฑ์ 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 8.00 อันดับ 4 มี 3 ด้าน คือ ด้านหัตถกรรมท้องถิ่น ด้านสื่อนวัตกรรม และ ด้านการเรียนการสอน ด้านละ 5 เรื่อง ค่าร้อยละเฉลี่ยแล้วด้านละ 6.67 อันดับ 5 ด้านกราฟิกและสิ่งพิมพ์ 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.33 อันดับ 6 มี 3 ด้าน คือ ด้านเฟอร์นิเจอร์ ด้านเครื่องประดับ และด้านเครื่องปั้นดินเผา ด้านละ 3 เรื่อง ค่าร้อยละเฉลี่ยแล้วด้านละ 4.00 อันดับ 7 มี 2 ด้าน คือ ด้านการออกแบบลวดลายและด้านการแปรรูปวัสดุเหลือใช้ 2 เรื่อง ค่าร้อยละเฉลี่ยแล้วด้านละ 2.67 และอันดับ 8 ด้านภาพถ่าย 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.33 2) องค์ความรู้จากบทความวิชาการ จำนวน 11 เรื่อง มี 8 ด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า อันดับ 1 มี 3 ด้านคือ ด้านศิลปหัตถกรรม ด้านสถาปัตยกรรม และด้านการออกแบบ ด้านละ 2 เรื่อง ค่าร้อยละเฉลี่ยแล้วด้านละ 18.18 อันดับ 2 มี 5 ด้าน คือ ด้านเฟอร์นิเจอร์ ด้านเครื่องแต่งกาย ด้านสื่อนวัตกรรม ด้านการสร้างสรรงานศิลปะ และ สิทธิบัตรกับงานออกแบบผลิตภัณฑ์ ด้านละ 1 เรื่อง ค่าร้อยละเฉลี่ยแล้วด้านละ 9.09 และ 3) องค์ความรู้จากบทความปริทัศน์ จำนวน 1 เรื่อง พบว่า เกี่ยวกับการ์ตูนแอนิเมชัน

4. ด้านแนวทางการทำวิจัยและการเขียนบทความ พบว่า แนวทางการส่งบทความขอรับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับด้านศิลปะและการออกแบบ 64 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 73.56 รองลงมาด้านสถาปัตยกรรมและการผังเมือง 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20.69 และด้านอื่นๆ 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.75

5. ด้านการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ จากผลการสังเคราะห์บทความวิจัย 75 เรื่อง พบว่า 1) สมารถนำองค์ความรู้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชนและหรือสังคมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ กราฟิกสิ่งพิมพ์บนบรรจุภัณฑ์ ของชุมชนให้มีความสอดคล้องกับกลุ่มผู้บริโภค และแสดงถึงเอกลักษณ์ของความเป็นศิลปหัตถกรรมพื้นถิ่นของแต่ละจังหวัดในประเทศให้เป็นที่ยอมรับและแพร่หลายมากขึ้น 2) สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในวงการศิลปะและการออกแบบ ด้านการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาศิลปะและการออกแบบ ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ การออกแบบบรรจุภัณฑ์ การออกแบบเครื่องประดับ การออกแบบเครื่องแต่งกาย การออกแบบกราฟิกและสื่อ

สิ่งพิมพ์ การออกแบบลวดลาย การออกแบบเฟอร์นิเจอร์ ภาพถ่าย การผลิตสื่อวัฒนธรรม และการจัดสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ และ3)สามารถนำองค์ความรู้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ด้านสถาปัตยกรรมโดยการออกแบบลักษณะทางสถาปัตยกรรมของเรือนพื้นถิ่นนำเอาอัตลักษณ์ของเรือนพื้นถิ่นมาประยุกต์ให้สอดคล้องกับการออกแบบบ้านสมัยใหม่ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมปัจจุบัน มีการจัดทำต้นแบบที่อยู่อาศัยให้กับผู้สูงอายุ คนพิการ ที่ยากไร้ ในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกอย่างเหมาะสม มีการสร้างความเข้าใจในด้านประวัติศาสตร์และเห็นคุณค่าของสถาปัตยกรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ด้านการผังเมืองมีความรู้และแนวคิดของการจัดพื้นที่ใช้สอยและวัตถุในวิหาร มีหลักการเลือกโครงข่ายขนาดใหญ่ที่เป็นหลักของเมือง มาใช้ในการจัดการพื้นที่เพื่อกิจกรรมเพราะฉะนั้นซึ่งการเลือกสถานที่จัดกิจกรรมจึงต้องเน้นสถานที่ที่เข้าถึงและจดจำได้ง่าย ของคนนอกชุมชน ทราบแนวทางการประกอบวิชาชีพการออกแบบชุมชนเมือง ความมีศักยภาพขององค์กรวิชาชีพและการพัฒนาวิชาชีพ ทราบปัญหาข้อเสนอนะ และความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษา สาขาการออกแบบชุมชนเมืองและ ภายหลังการประกอบวิชาชีพการออกแบบชุมชนเมือง

สรุปผลการวิจัย

จากการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสังเคราะห์บทความวิจัย และบทความวิชาการ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่าง ปี พ.ศ. 2553-2557 แยกนำเสนอ 5 ด้าน สามารถสรุปผลการวิจัยซึ่งมีสาระสำคัญต่อไปนี้

1. **ด้านข้อมูลพื้นฐาน** บทความที่ส่งมาตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2557 จำนวน 87 เรื่อง เรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปหาน้อยสรุปผลการวิจัย ดังนี้ คือ 1) บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรม มีจำนวน 75 เรื่อง 2) จำนวนนักวิจัยต่อเรื่องส่วนใหญ่เขียน 3 คน 3) กลุ่มนักวิจัยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มบัณฑิตศึกษา 4) บทความวิชาการมีผู้ส่งมาตีพิมพ์จำนวน 12 เรื่อง 5) จำนวนผู้เขียนบทความวิชาการต่อเรื่องโดยทุกเรื่องเขียน 1 คน 6) ผู้เขียนบทความวิชาการทั้งหมดเป็นกลุ่มอาจารย์นักวิชาการ

2. **ด้านวิธีดำเนินการวิจัย** บทความวิจัยที่ส่งมาตีพิมพ์จำนวน 75 เรื่อง สรุปผลการวิจัย 13 ประเด็น คือ 1) การเลือกประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่เลือกใช้กลุ่มตัวอย่าง 2) เทคนิคการกำหนดกลุ่มตัวอย่างในบทความวิจัย ส่วนใหญ่ใช้การสุ่มอย่างง่าย 3) ประเภทงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการวิจัยและพัฒนา 4) กรอบแนวคิดในการวิจัย ส่วนใหญ่ไม่ใส่กรอบแนวคิดในการวิจัย 5) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบทความ ส่วนใหญ่เป็นการอ้างอิงงานวิจัยภายในประเทศ 6) จำนวนรายการอ้างอิงท้ายบทความ ส่วนใหญ่อ้างอิงจากเอกสาร ตำราสิ่งพิมพ์ในประเทศ 7) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในบทความส่วนใหญ่เป็นแบบสอบถาม 8) การหาคุณภาพของเครื่องมือส่วนใหญ่ไม่ปรากฏว่ามีการหาคุณภาพเครื่องมือ 9) วิธีที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือในบทความวิจัยที่มีการหาคุณภาพเครื่องมือ 28 ส่วนใหญ่เป็นการหาค่าอาจำแนก 10) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในบทความงานวิจัย ส่วนใหญ่หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย 11) พื้นที่เก็บข้อมูลที่นำเสนอในบทความวิจัยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มชุมชน 12) การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ไม่มีการทดสอบสมมติฐาน และ 13) ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยส่วนใหญ่เป็นไปตามสมมติฐาน

3. **ด้านการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากบทความ** 87 เรื่องเรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปหาน้อย สรุปผลการวิจัย 3 ประเด็น คือ 1) องค์ความรู้จากบทความวิจัย ส่วนใหญ่เป็นบทความเกี่ยวกับด้านผลิตภัณฑ์ 2) องค์ความรู้จากบทความวิชาการ ส่วนใหญ่เป็นด้านศิลปหัตถกรรม 3) องค์ความรู้จากบทความปริทัศน์ เกี่ยวกับด้านการตูนแอนิเมชัน

4. **ด้านแนวทางการทำวิจัยและการเขียนบทความ** ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เรียงลำดับค่าความถี่จากมากไปหาน้อย สรุปผลการวิจัย คือ ส่วนใหญ่ทำการศึกษารองเกี่ยวกับด้านศิลปะและการออกแบบ

5. **ด้านการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์** จากผลการสังเคราะห์บทความวิจัย 75 เรื่อง สรุปผลการวิจัย 3 ประเด็น คือ 1) สามารถนำองค์ความรู้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชนหรือสังคม 2) สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในวงการศิลปะและการออกแบบ ด้านการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา 3) สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในวงการสถาปัตยกรรมและการผังเมือง ด้านการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ในงานสถาปัตยกรรมและการผังเมืองทั้งที่อยู่ในชุมชนและชุมชนเมือง

อภิปรายผลการวิจัย

การสังเคราะห์บทความวิจัย และบทความวิชาการ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ระหว่าง ปี พ.ศ. 2553-2557 ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย 5 ประเด็นดังนี้

1. ด้านข้อมูลพื้นฐาน บทความที่ส่งมาตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2557 จำนวน 87 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัย มีจำนวนนักวิจัยต่อเรื่องส่วนใหญ่ 3 คน เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิต 1 คนและประธานกรรมการที่ปรึกษาอีก 2 คน ประเภทกลุ่มนักวิจัยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มบัณฑิตศึกษา เนื่องจากปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาหลายแห่งเปิดทำการเรียนการสอนในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกหรือเรียก รวมกันว่าระดับบัณฑิตศึกษามากขึ้นและเงื่อนไขของการผ่านเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร กำหนดให้นักศึกษาเขียนบทความวิจัยส่งตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ และยังเป็น การสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานวิทยานิพนธ์และการศึกษาอิสระ ให้มีคุณภาพสู่การวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 (21 กุมภาพันธ์ 2548) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับเกณฑ์การ สำเร็จการศึกษาของระดับบัณฑิตที่ว่า ผลงานวิทยานิพนธ์ปริญญาโทจะต้องได้รับการตีพิมพ์หรือนำมาดำเนินการให้ ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการ ที่มีรายงานการประชุม (Proceeding) ส่วนผลงานวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกจะต้องได้รับการตีพิมพ์หรือนำมาดำเนินการให้ ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ ที่มีกรรมการภายนอกมาร่วม กลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

2. ด้านวิธีการดำเนินการวิจัย บทความวิจัยที่ส่งมาตีพิมพ์จำนวน 75 เรื่อง ส่วนใหญ่เลือกใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า เลือกใช้ประชากรทั้งหมด เนื่องจากการเก็บข้อมูลกับประชากรทุกหน่วยอาจทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายที่สูงมากและบางครั้ง เป็นเรื่องที่ต้องตัดสินใจภายในเวลาจำกัด การเลือกศึกษาเฉพาะบางส่วนของประชากรจึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นซึ่งกลุ่ม สมาชิกของประชากรที่ถูกเลือกขึ้นมาศึกษา ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อนำผลที่ได้ไปสรุปอ้างอิงถึงประชากรได้ เทคนิคการกำหนด กลุ่มตัวอย่างในบทความวิจัยส่วนใหญ่ใช้การสุ่มอย่างง่าย สอดคล้องกับ ณรงค์ ศรีสวัสดิ์ (2554 : 62) ที่ว่าการสุ่มตัวอย่าง (sample designs) เป็นการศึกษาจากตัวอย่าง โดยนักวิจัยต้องพยายามหาตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรที่ศึกษา ซึ่ง จะต้องใช้แบบการสุ่ม การสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เป็นการสุ่มตัวอย่างขั้นพื้นฐานที่ทุกหน่วยตัวอย่างมี โอกาสเท่าๆ กันในการได้รับการคัดเลือกให้เป็นตัวอย่าง ซึ่งจัดอยู่ในการสุ่มที่เป็นไปตามโอกาสทางสถิติ (Probability sampling) ประเภทงานวิจัยในวารสารส่วนใหญ่เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมุ่งเน้นตอบสนองต่อผู้ต้องการใช้ผลการวิจัยและ พัฒนา เช่นชุมชน สังคม หน่วยงาน หรือประชาชนทั่วไป (องอาจ นัยวัฒน์, 2554 : 234) กรอบแนวคิดในการวิจัยส่วนใหญ่ บทความวิจัยไม่มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการนำเสนอให้เห็นความคิดรวบยอดของการวิจัยที่แสดง ความสัมพันธ์ของตัวแปร สอดคล้องกับ สีน พันธุ์พินิจ (2553 : 339) ที่ว่า การเขียนโครงการวิจัย ต้องเขียนกรอบแนวคิดการ วิจัยให้ชัดเจน กรอบแนวคิดเป็นความคิดรวบยอดของการวิจัยที่สรุปมาจากแนวคิดทฤษฎี ต้องชี้ให้เห็นว่ามีกรอบที่ศึกษาตัว แปรอะไรบ้าง อะไรเป็นตัวแปรอิสระ อะไรเป็นตัวแปรตาม และจะศึกษาความแตกต่าง หรือความสัมพันธ์ เมื่อเขียนแนวคิดเชิง พรรณนาแล้วอาจลองเขียนกรอบแนวคิดการวิจัยให้เป็นรูปธรรมด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่นำเสนอในบทความวิจัยส่วน ใหญ่เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น ทศนคติของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้คำตอบตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในงานวิจัย สอดคล้องกับ พิสนุ พงศรี (2552 : 216) ที่ว่าแบบสอบถามใช้กันแพร่หลายสำหรับวัดข้อเท็จจริง ความรู้สึก ความคิดเห็น ต่างๆ เนื่องจากมีผู้ให้แนวคิดที่มีความประหยัด รวดเร็ว สะดวกในการตอบและใช้ร่วมกับเครื่องมือประเภทอื่นๆ ได้ และ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัยตัวหนึ่งที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยจะต้องใช้เครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ข้อมูล ตรงตามความต้องการที่มีความเที่ยงตรง เชื่อมั่นได้ การหาคุณภาพของเครื่องมือส่วนใหญ่ไม่ปรากฏว่ามีการหาคุณภาพ เครื่องมือ ผู้วิจัยเห็นว่าผู้เขียนบทความวิจัยควรนำเสนอในวิธีการดำเนินการวิจัยด้วยเพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของเครื่องมือ วิจัย สอดคล้องกับ วัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (ม.ป.ป. : ออนไลน์) ที่ว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ก่อนที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง จะต้องผ่านการตรวจหาคุณภาพก่อน เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพ สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการจะวัดได้ การทดสอบ สมมติฐานในบทความวิจัย 75 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่ไม่มีการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่างานวิจัยบางเรื่องไม่ จำเป็นต้องตั้งสมมติฐานเพื่อตอบรับกับปัญหาการวิจัยก็ได้ สอดคล้องกับ เกษร ธิตะจारी (ม.ป.ป. : 3-4) ณรงค์ โพธิ์พุกษา นันท์ (2551 : 76-78) ยุทธนา ไกยวรรณและกุสุมา ผลาพรหม (2553 : 95-98) ที่ว่า สมมติฐานการวิจัยอาจไม่จำเป็นต้อง

กำหนดเพื่อตอบรับกับปัญหาการวิจัยในทุกปัญหาที่ได้ ผู้วิจัยอาจเขียนสมมุติฐานให้ตอบรับกับปัญหาบางปัญหาที่มีความจำเป็นเท่านั้น

3. ด้านการสังเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้จากบทความ 87 เรื่อง องค์ความรู้จากบทความวิจัย จำนวน 75 เรื่องจากการสังเคราะห์บทความวิจัยและบทความวิชาการ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2557 ทำให้เห็นทิศทางของบทความที่ขอรับการตีพิมพ์ ส่วนใหญ่เป็นบทความวิจัยและบทความวิชาการ ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ศิลปหัตถกรรม สถาปัตยกรรม การออกแบบสื่อวัฒนธรรมและการทุนแอนิเมชัน เป็นต้น

4. ด้านแนวทางการทำวิจัยและการเขียนบทความ โดยบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับด้านศิลปะและการออกแบบ ด้านสถาปัตยกรรมและการผังเมือง เนื่องจาก วารสารศิลปะสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยนเรศวรเปิดรับบทความวิชาการและบทความวิจัยตลอดปี ด้านศิลปะและการออกแบบ รวมทั้งด้านสถาปัตยกรรม สอดคล้องกับ นิรัช สุดสังข์ (2553 : บทบรรณาธิการ) ในบทบรรณาธิการวารสารศิลปะสถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร ว่า เป็นวารสารที่มีเนื้อหามุ่งเน้นขอบข่ายของศาสตร์ทางด้านศิลปกรรม สถาปัตยกรรมและการวิจัยสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนด้านศิลปะและการออกแบบ จึงทำให้บทความทั้งหมดที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารสอดคล้องสัมพันธ์กับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของวารสารดังกล่าวข้างต้น

5. ด้านการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ จากผลการสังเคราะห์บทความวิจัย 75 เรื่อง สามารถสังเคราะห์การนำองค์ความรู้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในชุมชนและหรือสังคมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผู้วิจัยส่วนใหญ่ได้นำกระบวนการวิจัยซึ่งถือว่ามีความสำคัญมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ กราฟิกสื่อสิ่งพิมพ์บนบรรจุภัณฑ์ของชุมชนให้มีความสอดคล้องกับกลุ่มผู้บริโภคหรือกลุ่มเป้าหมายได้อย่างดี และสะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของความเป็นศิลปหัตถกรรมพื้นถิ่นของแต่ละจังหวัดในประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับและแพร่หลายมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 - 2559 ที่ว่า การศึกษาวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติและทุกระดับ บูรณาการการทำงานของหน่วยงานระดับนโยบายและใช้ทรัพยากรในการวิจัยให้รองรับการพัฒนาทั้งส่วนกลางและพื้นที่ รวมถึงนำการวิจัยมาเป็นเครื่องมือพัฒนา ส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายการวิจัยเพื่อนำกระบวนการวิจัยและพัฒนาไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรทางปัญญา มีการวิจัยพัฒนาต่อยอด ถ่ายทอดองค์ความรู้ และประยุกต์ใช้งานวิจัยให้เกิดประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์ สังคมและชุมชน สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาร่วมกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการผลิตมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน (สำนักนายกรัฐมนตรี, 2554 : 12-13,133) เป็นการส่งเสริมรายได้ ให้คนในชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้ และสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในวงการศิลปะและการออกแบบ ด้านการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาศิลปะและการออกแบบ เป็นการพัฒนาการเรียนการสอน การสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษา การพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ เครื่องประดับ เครื่องแต่งกาย การออกแบบกราฟิก สื่อสิ่งพิมพ์ และยังเป็นการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ส่งเสริมทัศนคติที่ดีของนิสิตนักศึกษาให้แสดงจินตนาการ พลังความสามารถ เตรียมนิสิตนักศึกษาให้พร้อมรับความสำเร็จในหน้าที่การงานในอนาคต ส่วนในวงการวิชาชีพนักออกแบบจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนารูปลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ ข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ที่สะท้อนอัตลักษณ์ความเป็นตัวตน หรือความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม สอดคล้องกับ งามอาจ นัยพัฒน์ (2554 : 230) ที่ว่าการวิจัยและพัฒนาที่มีความสำคัญในฐานะเครื่องมือ ที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคล การศึกษา วัฒนธรรมและสังคมควบคู่กับการพัฒนาด้านธุรกิจและอุตสาหกรรมซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศที่จะต้องทำควบคู่กันไป และยังสอดคล้องกับ ณรงค์ โพธิ์พุกขานันท์ (2556 : 38) ที่ว่าการวิจัยสามารถใช้ประโยชน์ในเชิงปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง รัฐบาล การบริหารของรัฐและกิจกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป้าหมายสูงสุดคือ เพื่อให้มนุษย์และสังคมมีความก้าวหน้าและมีความสุข นอกจากนี้ในเชิงวิชาการ วิจัยจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความจริงในวิชาการต่างๆ นักวิจัยได้พัฒนาเครื่องมือการวิจัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะทำให้วิชาการสาขาต่างๆ มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป การผลิตภัณฑหรืองานออกแบบสร้างสรรค์ที่เกิดจากผลงานวิจัยสามารถเพิ่มคุณค่าและมูลค่าในเชิงพาณิชย์ด้วยการจดทะเบียนเพื่อคุ้มครองสิทธิทางปัญญาของผู้วิจัย สอดคล้องกับ กรมทรัพย์สินทางปัญญา (17 กันยายน 2556 : ออนไลน์) เกี่ยวกับ สิทธิบัตร ซึ่งเป็นหนังสือสำคัญที่รัฐออกให้เพื่อคุ้มครองการประดิษฐ์ หรือการออกแบบผลิตภัณฑ์ ที่มีลักษณะตามที่กฎหมายกำหนด เป็นสิทธิพิเศษ ที่ให้ผู้ประดิษฐ์คิดค้นหรือผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์ มีสิทธิที่จะผลิตสินค้า จำหน่าย

สินค้าแต่เพียงผู้เดียว ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ส่วนด้านสถาปัตยกรรมได้ออกแบบลักษณะทางสถาปัตยกรรมของเรือนพื้นถิ่น นำเอาอัตลักษณ์ของเรือนพื้นถิ่นมาประยุกต์ให้สอดคล้องกับการออกแบบบ้านสมัยใหม่ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมปัจจุบัน มีการจัดทำต้นแบบที่อยู่อาศัยให้กับผู้สูงอายุ คนพิการ ที่ยากไร้ ในเขตเทศบาลนคร พิชญ์โลกอย่างเหมาะสม มีการสร้างความเข้าใจในด้านประวัติศาสตร์และเห็นคุณค่าของสถาปัตยกรรมไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ด้านการผังเมืองมีความรู้และแนวคิดของการจัดพื้นที่ใช้สอยและวัตถุในวิหาร มีหลักการเลือกโครงข่ายขนาดใหญ่ที่เป็นหลักของเมือง มาใช้ในการจัดการพื้นที่เพื่อกิจกรรมเพราะฉะนั้น ซึ่งการเลือกสถานที่จัดกิจกรรมจึงต้องเน้นสถานที่ การเข้าถึงง่ายต่อการจดจำของคนนอกชุมชนเพื่อให้สามารถเข้าถึงกิจกรรมได้ง่าย

ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวารสารวิชาการ

จากงานวิจัยชี้ให้เห็นข้อสรุปของทิศทางการพัฒนาที่ขอรับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ด้านบทความวิจัยและบทความวิชาการ ดังนี้

1. บทความงานวิจัยที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์อยู่ในขอบข่ายของวารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (ANU) ด้านภูมิปัญญาทางศิลปกรรมและสถาปัตยกรรม คือ งานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ กราฟิกสื่อสิ่งพิมพ์บนบรรจุภัณฑ์ของชุมชน ศิลปหัตถกรรมพื้นถิ่น การสร้างสรรค์นวัตกรรมทางการศึกษา การออกแบบเครื่องประดับ การออกแบบเครื่องแต่งกาย การออกแบบลวดลาย การออกแบบเฟอร์นิเจอร์ ภาพถ่ายและการออกแบบผลิตภัณฑ์นวัตกรรม สถาปัตยกรรมและผังเมือง

2. ผู้ที่สนใจจะขอรับการพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ควรมีการตรวจสอบว่างานวิจัยหรืองานวิชาการผู้ขอขอบข่ายที่มีการเปิดรับบทความวิชาการและบทความวิจัยหรือไม่

3. การพัฒนาคุณภาพวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ควรรักษามาตรฐานให้มีคุณภาพสูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ควบคุมความถูกต้องครบถ้วนของรูปแบบ พิจารณาเนื้อหาในบทความให้มีความสอดคล้องกับทิศทางของเป้าหมาย และวัตถุประสงค์อันเป็นจุดเด่นของวารสารวิชาการศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และรักษาคุณภาพของวารสารให้มีค่า T-JIF (Thai-Journal Impact Factors) สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อยู่ในฐานข้อมูล TCI (Thai journal Citation Index Centre) ต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณท่านรองศาสตราจารย์ ดร.นิรัช สุตสังข์ ที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการวิจัย รวมทั้งผู้ร่วมวิจัยทุกท่านเป็นอย่างยิ่งที่มีส่วนร่วมในการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมทรัพย์สินทางปัญญา.(17 กันยายน 2556). ลิขสิทธิ์/อนุสิทธิบัตร. สืบค้นเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2558, จาก http://www.ipthailand.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=27&Itemid=307
- เกษร ธิตะจारी. (ม.ป.ป.). วัตถุประสงค์ของการวิจัย. (อัดสำเนา)
- ชุตินา สัจจามันท์. (ม.ป.ป.). การเขียนบทความวิจัยและการนำเสนอผลการวิจัยระดับชาติหรือนานาชาติ. เอกสารประกอบการฝึกอบรมหลักสูตร การเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร จัดโดยสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สืบค้นเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <http://www.ptu.ac.th/quality/PDF/levyp.pdf>
- ณรงค์ โพธิ์พฤกษานันท์. (2556). ระเบียบวิธีวิจัย หลักการและแนวคิด เทคนิคการเขียนรายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : แอคทีฟ พรินท์ จำกัด.
- ณรงค์ ศรีสวัสดิ์. (2554). วิธีการวิจัยทางสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณรงค์ โพธิ์พฤกษานันท์. (2551). ระเบียบวิธีวิจัย “พิมพ์ครั้งที่ 5 ฉบับสมบูรณ์”. กรุงเทพฯ : เอ็กสเปอร์เน็ท.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). การวิเคราะห์ทอิกมาน META-ANALYSIS. กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิรัช สุตสังข์. (2553). บทความวิชาการ, วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 1(1), บทความวิชาการ.

- _____. (2557). บทบรรณาธิการ, **วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**, 5(2), บทบรรณาธิการ.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548. (21 กุมภาพันธ์ 2548). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 122 ตอนพิเศษ 39 ง., หน้า 21-22.
- ปองปรารณ สุนทรเกสัช. (ม.ป.ป.). **การนำเสนอบทความทางวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ**. สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. สืบค้นเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <http://www.lpru.ac.th/km-rsc/wp-content/uploads/2011/10/International.pdf>
- พิสนุ พงศรี. (2552). **การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ด้านสหวิชาการพิมพ์ จำกัด.
- ยุทธนา ไกยวรรณ และกุสุมา ผลาพรหม. (2553). **พื้นฐานการวิจัย**. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- วรางคณา จันทรคง. (ฉบับที่ 3 ปี 2557). **บทความวิชาการกับบทความวิจัย เหมือนหรือต่างกันอย่างไร**. **จุลสารสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพออนไลน์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**. สืบค้นเมื่อ 18 กุมภาพันธ์ 2558, จาก <http://www.stou.ac.th/schools/shs/booklet/book573/rsearch573.pdf>
- วัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (ม.ป.ป.). **การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย**. สืบค้นเมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2558, จาก http://rlc.nrct.go.th/ewt_dl.php?nid=988
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2554). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบเอ็ด พ.ศ. 2555 - 2559**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2553). **เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : บริษัทวิทยพัฒน์.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2554). **การออกแบบการวิจัย : วิธีเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพและผสมผสานวิธีการ (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพฯ : แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2554.
- อาร์นต์ พัฒโนทัย. (ม.ป.ป.). **การเขียนบทความปริทัศน์**. ภาควิชาพืชศาสตร์ และทรัพยากรการเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, อุดรธานี.